# FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT F.G. JACOBS

fremsat den 30. marts 2000 *

1. I den foreliggende sag har Kommissionen anmodet Domstolen om at fastslå, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) [1], idet den har opretholdt artikel 257, stk. 1, i den franske toldlov for så vidt angår de EF-redere, der er omfattet af forordningens artikel 1, stk. 1.

2. Forordningens artikel 1, stk. 1, har følgende ordlyd:

«1. Fra den 1. januar 1993 gælder princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i en medlemsstat (cabotagesejlads) for EF-redere, hvis skibe er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag, forudsat at skibene opfylder alle betingelserne for at få adgang til cabotage i denne medlemsstat; dette gælder også skibe registreret i EUROS, så snart Rådet har godkendt dette register.«

3. Visse undtagelser vedrørende Den Franske Republik er fastlagt i forordningens artikel 6, hvori det, for så vidt det er relevant, bestemmes:

«1. Følgende tjenesteydelser inden for transport i Middelhavet og langs Spaniens, Portugals og Frankrigs kyster undtages midlertidigt fra denne forordnings anvendelsesområde:

— krydstogter, indtil den 1. januar 1995

* Originalsprog: engelsk.

1 — EFT L 364, s. 7.

— fragt af strategiske produkter (olie, olieprodukter og drikkevand), indtil den 1. januar 1997

— tjenesteydelser, som udføres af skibe på under 650 BT, indtil den 1. januar 1998

— fast passager- og færgefart, indtil den 1. januar 1999.

2. Ø-cabotage i Middelhavet og cabotage til og fra De Kanariske Øer, Azorerne og Madeira, Ceuta og Melilla, de franske øer langs Atlanterhavskysten og de franske oversøiske departementer undtages indtil den 1. januar 1999 midlertidigt fra denne forordnings anvendelsesområde.

3. ...«

4. Den franske lovgivning om cabotagesejlads findes i den franske toldlov af 11. maj 1977. I lovens artikel 257, stk. 1 bestemmes det, at transport mellem havne i det franske hovedland er forbeholdt skibe, der sejler under fransk flag. Dog kan ministeren med ansvar for handelsflåden give et udenlandsk skib tilladelse til at udføre en bestemt transport.

5. Den franske regering har indrømmet, at toldloven i dens nuværende form ikke er i overensstemmelse med forordning nr. 3577/92, og at forslaget til ændring af loven endnu ikke er blevet vedtaget. Dog har regeringen gjort opmærksom på to foranstaltninger, som er blevet truffet. Der er for det første blevet udstedt et cirkulære (cirkulære nr. 93-S-030 af 19.3.1993), som gengiver bestemmelserne i forordning nr. 3577/92 og er offentliggjort i *Bulletin officiel des douanes* nr. 1139 af samme dato. For det andet er forordningens titel (men ikke mere end det) gengivet i en fodnote til toldlovens artikel 257.

6. Kommissionen har anført, at hverken cirkulæret eller fodnoten kan råde bod på den manglende ændring af toldloven. Dette er jeg enig i. Kun en ændring af den omtvistede lovgivning kan bringe traktatbruddet til ophør. Som Domstolen har fastslået, kan en national lovgivnings

uoverensstemmelse med fællesskabsbestemmelser, selv hvor disse er umiddelbart anvendelige, kun fjernes ved bindende interne regler med samme retlige karakter som de regler, de ændrer [2]. Det er åbenbart, at cirkulæret ikke kan råde bod på den manglende ændring af toldloven.

7. Efter min mening er fodnoten til toldlovens artikel 257 helt utilstrækkelig, eftersom artiklen ganske enkelt ikke er i overensstemmelse med forordningen. Det fremgår af Domstolens praksis, at »af hensyn til retssikkerheden og retsbeskyttelsen er [medlemsstaterne] forpligtet til at udforme deres retsregler så utvetydigt, at de berørte personer sættes i stand til på tilstrækkelig klar og tydelig måde at kende deres rettigheder og forpligtelser, og domstolene i stand til at sikre iagttagelsen heraf« [3]. Disse forpligtelser opfylder toldlovens bestemmelser tydeligvis ikke.

2 — Se f.eks. dom af 15.10.1986, sag 168/85, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 2945, præmis 13.

3 — Dom af 21.6.1988, sag 257/86, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 3249, præmis 12.

## Forslag til afgørelse

8. Jeg skal derfor foreslå Domstolen

1) at fastslå, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads), idet den har opretholdt artikel 257, stk. 1, i den franske toldlov for så vidt angår de EF-redere, der er omfattet af forordningens artikel 1, stk. 1, og

2) at pålægge Den Franske Republik at betale sagens omkostninger.